

med vold, skal have mulighed for at vende fredeligt tilbage. Det er målsætningen.

Og her vil jeg så sige til hr. Holger K. Nielsen, som interesserer sig meget for styrkens sammensætning, at når det en dag bliver nødvendigt og rigtigt at indsætte en styrke for at sikre, at flygtningene kan vende tilbage, er det altså ikke tilstrækkeligt – sådan som hr. Holger K. Nielsen gør – at interessere sig for styrkens sammensætning, for man er også nødt til at se på, hvor robust den er. Den skal være robust nok til at skabe tryghed hos de flygtede og de deporterede, således at de tør vende tilbage. Det er jo en del af hele politikken, og det element synes jeg fortjener at blive taget i betragtning.

Til hr. Peter Skaarup vil gerne sige, at jeg har ikke mødt militære sagkyndige, som har rådet NATO eller regeringen til at indsætte landtropper i den nuværende situation.

Til sidst alene dette: Der er et vigtigt perspektiv, som også er rejst af stats- og regeringscheferne, om at udvikle en mere sammenhængende EU-politik i forhold til Sydøsteuropa. Det er en bestræbelse, som vi kommer til at lægge meget store kræfter i. Her er der mulighed for at give landene i regionen et håb om, at deres tilværelse kan blive en anden og bedre.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det var bare en lille ting her til sidst til udenrigsministeren, som siger, at udenrigsministeren ikke har mødt nogen militære sagkyndige, der har slået til lyd for landstyrker i den nuværende situation.

Det kan da godt være, at der ikke er nogen, der har sagt, at der skulle landstyrker ind i lige den nuværende situation, dvs. i dag eller i morgen eller om en uge, men der er jo altså f.eks. en militær analytiker, hr. Hillingsø, der igennem lang tid har advaret mod den situation, at man ikke har været parat til at gøre klar til at indsætte landstyrker i løbet af en relativt overskuelig periode. Og det er jo, uanset om det så måtte være forbigået udenrigsministerens opmærksomhed eller ej, en kendsgerning, at det er sagt.

Det er også sagt fra CIA's side, at det var nødvendigt, eller at man burde have tænkt på tidligere og været klar over, at den modstand, som ville blive ydet fra Serbien, måske ikke ville blive ydet på den måde, som den er gjort indtil nu, og at de vil gemme kræfterne, og at

det derfor på et tidspunkt vil være nødvendigt at indsætte landstyrker.

Så jeg mener, at der i hvert fald er fremkommet udtalelser i den retning, og jeg vil godt bede udenrigsministeren om at bekræfte, at det har været holdningen ikke alene fra Hillingsø, men for så vidt også fra CIA.

Hermed sluttede forhandlingen.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som tidligere nævnt først finde sted tirsdag den 20. april 1999.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 226: Forslag til lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovo-provinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovo-nødloven).

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 14/4 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Den humanitære katastrofe, der for øjeblikket udspiller sig i og umiddelbart uden for Kosovo, står lysende klar for os alle. Boende i vores lille, trygge land er det svært helt at fatte, hvad det er for menneskelige tragedier, der netop nu rammer de mange hundredtusinder af mennesker, der er drevet på flugt både internt og til nærområderne.

Danmark må løse sin del af hjælpeopgaven både på kort og på lang sigt, en holdning, der da også er meget udbredt i den danske befolkning.

Flygtningehøjkommissæren har givet udtryk for, at beskyttelse og hjælp i nærområderne er at foretrække, men at byrden for disse lande kan blive så stor, at det også kan komme på tale, at andre lande i Europa tager imod kosovoalbanske flygtninge.

Danmark har allerede bevilget godt 200 mio. kr. til en hjælpeindsats i nærområderne, og nu